

Øresundmålet, som københavnernes kalder dansk, og som de har fået vi andre til at læse og skrive, er noget fattigt på udtryk - der er da klaget over, at der mangles rim på "kartofler". Så er folke- målet i Limfjordsegnene anderledes rigt og mangfoldigt.

Nordowst for mi hjemmen a håer en stomp haww,
dæ goer a å wrøder å bofler,
a awer æ popler mæ yws å mæ saww
å graewer en støkk te katofler.

Men gammel folk blywer jo stødle å tångg,
de hænder te a goer å knofler
å drywer ikoldd øwer hywlboer å stångg,
i law a ska sætt mi katofler.

Så lier a bejjer dem møttsommerdaww,
når a goer å rywer å skofler
å klpper æ tuenhæk, der hæner mi haww
å hypper imell æ katofler.

Men etteroer kommer mæ ræen å mæ kuld,
å a goer å hoster å pofler,
åtøws de wåer længg faer æ sæk blywer fuld
nær a samler mi sølle katofler.

Å no - ja, to no er ed winter så mørk,
å hæer sedder a sãmænd å gnofler
- ø, ønsker for hver en uensindet tørk
den prøwels å eed mi katofler.

Kopi af Hørs's Folkeblad